

[Steen Folke]

Da statsministeren endnu en gang nægter at beskæftige sig med substansen i mit spørgsmål, bliver jeg nødt til lige at sige, at noget af det, debatten har drejet sig om, og som statsministeriet bl. a. har peget på, er noget med begreberne højhedsret kontra ejendomsret. Man har argumenteret for, at den danske stat har en højhedsret, hvad det så er for en juridisk konstruktion. Jeg accepterer ikke den højhedsret, men jeg mener under alle omstændigheder, at denne højhedsret ikke er identisk med ejendomsret og ikke, selv om man skulle acceptere den, giver statsministeren nogen baggrund for at udtale, at råstofferne i den grønlandske undergrund tilhører hele det danske samfund. For det er et spørgsmål, som må være knyttet til en ejendomsret, og denne ejendomsret ligger under alle omstændigheder ikke her i Danmark, men i Grønland, også selv om man skulle acceptere, at den danske stat har en form for højhedsret i forhold til Grønland, fordi Grønland nu altså er en del af det danske rige, hvad enten det selv har ønsket det eller ej. Jeg mener, at statsministeren bliver nødt til at beskæftige sig med den realitet. Jeg kan også henvise til, at det i Grønlandsudvalgets betænkning fra 1964, altså G-60 betænkningen, er accepteret af flertallet af medlemmerne, at det grønlandske samfund betragtes som ejer af den grønlandske jord. Der var en konservativ dissens dengang over for dette standpunkt, men i virkeligheden har ministeren med sine udtalelser taget disse konservative standpunkter op og argumenterer over for Grønland og grønlændere på en måde, som jeg ikke kan se som andet end en forlængelse af en – ja, undskyld mig! – noget imperialistisk holdning i forhold til Grønland.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Poulsgaard (FP):

»Vil ministeren tage afstand fra teaterrådets anbefaling, som har bevirket, at Solvog-
nen har fået bevilget 132.500 kr. i tilskud fra
Det rejsende Landsteater til en turné over
skatteborgernes penge med »Købmands-
liv«?»

(Spm. nr. 54).

Skriftlig begrundelse.

Nu må det altså høre op med alle disse meningsløse tilskud til Solvog-
nen. Det kan ikke hjælpe noget, at vi i en tid med nedskæ-
ringer på hospitaler og andre samfundsgavn-
lige områder fortsat ødsler med skatteborger-
nes penge til abstrakte teaterstykker udført af
Solvog-
nen eller andre grupper.

Ministerens må da snart kunne fatte, at
befolkningen bliver arrig og fnysende vred,
når man ustandselig bliver ved med at pum-
pe deres penge ud til disse venstreorienterede
provokatører.

Det må og skal være således, at hvis disse
grupper ikke kan få en entréindtægt, der
dækker deres udgifter, så må de ophøre med
deres gøglerforestillinger, eller også må de
selv bære underskuddet. Jeg håber i anstæn-
dighedens navn, at ministeren nu snart kan
forstå, at vi ikke fortsat kan acceptere, at vi
bliver ved med at bruge borgernes surt tjente
penge. Jeg ved da udmærket, at ministeren
elsker at flotte sig for andre folks penge, men
nu må dette ophøre.

Poulsgaard (FP):

Jeg ved udmærket, hvad svaret på mit
spørgsmål bliver; det er jeg ikke i tvivl om,
for vi har fået en junta til at sidde på kultu-
ren her, og den junta bliver jo bakked op af
kulturministeren. Men der er altså mange
mennesker, som ikke vil finde sig i det læn-
gere. Jeg har fået en masse henvendelser spe-
cielt om denne sag, hvor man synes, det er
grove løjer. Først præmierer vi Solvog-
nen for at begå indbrud, nu skal de altså have
132.000 kr. for at lave en turné, og hvis man
skal tro aviserne – og det tror jeg nok man
skal – så skal de spille 10 gange i Århus og 3
gange i Nykøbing Falster, hvilket giver et
tilskud på godt og vel 10.000 kr. pr. forestil-
ling.

Jeg har som sagt ikke stort håb om, at jeg
kan få ministeren til at tage afstand fra det,
for vi har jo før hørt, at ministeren mener, at
børnenes revolutionære kultur og alt det dér
skal støttes, men vi er nogle stykker, der vil
tage afstand fra det. Hvis disse venstreorien-
terede provokatører vil provokere, så lad
dem få lov til det, men så må det være for
egen regning og risiko. Vi andre vil ikke bli-
ve ved med at bruge vores surt erhvervede
skillinger på den slags udskjelser.